

KARJALAN JÄÄKÄRI

KORPISOTURI

Kitämme ilmoittajiamme ja työmme tukijoita.

KARJALAN JÄÄKÄRI 3/71

Karjalan Jääkäripataljoonan, Jääkäripataljoonan Killan ja Karjalan Jääkäripataljoonan Reservialiupeeerikoulun oppilaskunnan lehti

Ilmestyy neljä kertaa vuodessa

Irtonumero hinta 3 mk

”

Vastaava toimittaja:
A. Taskinen

Talous/Ilmoitukset:
T. Tenhonen
Joensuu

Postisiirtotili Ku 75010-1

Karjalan Jääkäripataljoonan
Kilta, Joensuu
Sepänkatu 13 A 4
puh. 25 826

Painettu: Pohjois-Karjalan
Kirjapaino Oy

Joensuu — 1971

KARJALAN JÄÄKÄRI !

Sinä olet jo varsin vanha n. 170 vuotias, kuten seuraavilta sivuilta selviää. Nykyaikaisessa muodossa Sinä täytät vuosipäivänä 20.11.71 vain 15 vuotta, sillä vuonna 1957 joukkosi sai nimen Karjalan Jääkäripataljoona. Samalla sait kunniakkaat jääkärien ja Viipurin rykmentin perinteet.

Ole aina näiden perinteiden arvoinen. Muista se vanha totuus, että perinteissä on sykkivä voima. Se on pitänyt pystyssä kokonaisia kansakuntia nykypäivään saakka.

Perinne, traditio, sukupolvesta toiseen ainakin pääkohdiltaan muuttumattomana säilyvä tapa, käytäntö tai moraallinen ajattelutapa ovat niitä tekijöitä, jotka ovat olleet niin yksilön kuin joukonkin tukipilareita.

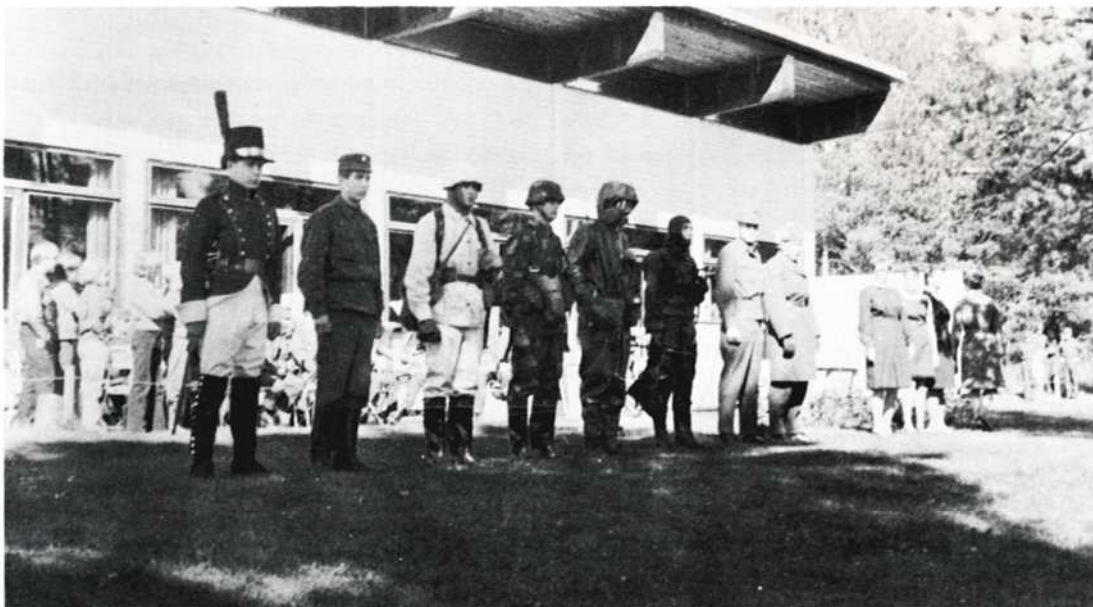
Sinä vanhempi jääkäri tiedät kaiken tämän. Tiedät hyvin, että elämällä täytyy olla jokin pohja ja perusta, jolta ponnistaa eteenpäin, ja jonka ympärille muodostuu sen sisältö.

Mutta mitä mieltä olet Sinä nuorempi jääkäri? Katsot tulevaisuuteesi enemmän kuin menneisyyden arvoihin, mutta se on ymmärrettävää varsinkin nykyajan repivässä elämässä.

Mutta kun Sinustakin tulee vähän vanhempi jääkäri, tulet toteamaan, että samalla kun katsot tulevaisuuteesi huomaat, että on olemassa paljon arvoja, jotka on säilytettävä kaikesta huolimatta ja kaikkina aikoina, jopa nykypäivänäkkin.

Melkeinpä nämä samat sanat sain kuulla nuorelta Karjalan jääkäriältä ja totesin, että kyllä vielä "isäin henki" elää pojissakin. Ehken henki on hieman toisessa muodossa ja ehken se herää vähän myöhemmin, mutta joka tapauksessa tarina Karjalan jääkäristä on tullut perinteeksi ja muodostunut eräänlaiseksi myytiksi täällä Karjalassa.

AT

Karjalan jääkäri kautta aikojen omaisten päivillä
22.8.71.

KARJALAN JÄÄKÄRI NOIN 170 VUOTTA SITTEEN

Karjalan jääkäri noin käsitteenä ei ole enää aivan poikainen, sillä ensimmäiset jääkärit astuivat riviin vuonna 1788, siis 183 vuotta taaksepäin. Jos jonkun heistä jälkeläisiä sattuisi palvelemaan nyt Kontiorannassa, mahtuisi väliin viisi sukupolvea.

Nuo vanhimmat jääkärit ovat jääneet aikalaistensa talonpoikaissoturien varjoon ehkä aiheettakin. Karjalan jääkärijoukko niitti mainetta Lapualla, Revonlahdella, Alavudella ja Oravaisissa, mutta niillä nimillä ei ole sitä maakunnallista kaikua kuin täkäläisillä talonpoikaispäälliköillä, sellaisilla kuin Olli Tiainen, Erkki Sallinen, Olli Haapalainen tai Lauri Roivas.

Talonpoikaisjoukoilla oli takanaan pitempikin taival kuin jääkäreillä ajallisesti: Pikkuvihasta Suomen sotaan. Juuri Pikkuvihan kokemukset sanelivat monta kannanottoa Pohjois-Karjalan puolustusta koskeneissa keskusteluissa 1700-luvulla. Toisaalta talonpojat luottivat tähän menetelmään enemmän kuin muihin ja kieltäytyivät nimenomaan hyväksy-

mästä vieraita ammattiupseereita päälliköikseen. Toisaalta viranomaiset väittivät talonpoikaisen sodankäynnin rajoittuvan vain hävittelyyn ja aiheuttavan enemmän vahinkoa kuin hyötyä. Upseerit, joiden ihanteena oli keskieurooppalaisissa kabinettisodissa äärimmilleen viety linjataktiikka, eivät voineet hyväksyä järjestäytymättömiä ja kurittomia talonpoikaislaumoja sodankävijöiksi. Tällaista laumaahan ei voitu saada marssimaan tasatahtia rumpujen päristessä ja rykmentti nelirivissä tarkassa ojennuksessa vihollista päin taistelukentällä.

Viranomaisten kanta voitti vuonna 1775 talonpoikien napinasta huolimatta. Lähinnä kruununvouti Gabriel Walleniuksen, maaherra kenraaliluutnantti A H Ramsayn ja eversti Yrjö Maunu Sprengtportenin toimesta taivutettiin pohjoiskarjalaiset talonpojat maksamaan ns jääkäriveroa, jonka tuotolla tuli palkata ja ylläpitää värvätty Karjalan jääkärijoukko. Tuo aikahan ei tuntenut asevelvollisuutta - pohjoiskarjalainen talonpoikaispuolustus oli likinnä sitä - ja linjarykmentitkin ylläpidettiin ruotujaon voimalla. Niin värvätyt kuin ruotusotamiehetkin olivat ammattisotilaita.

Veron tuotto ei kuitenkaan riittänyt vielä pitkiin aikoihin jääkärijoukon perustamiseen. Wallenius tosin valmisti sitä oma-aloitteisesti perustaen pitäjiin jääkäritorppia, joiden asukkaista hän havitteli ensimmäisiä jääkäreitä. Maaherra Boije ei kuitenkaan suvainnut tätä, vaan muutti torpat tavallisiksi uudistiloiksi.

Karjalan jääkärijoukko perustettiin siis vuonna 1788 kuningas Kustaa III:n aloitettua sodan Venäjää vastaan. Kesällä 1788 tänne lähetettiin kapteenit Anders Duncker, Otto Fredrik Wetterhoff ja Erik Johan von Fieandt järjestämään maakunnan puolustusta. Duncker koulutti Pielisjärven talonpoikia vartiopalvelukseen rajalle, vieläpä sovelsi lumikelin tultua norjalaista hiihto-ohjesääntöä koulutukseen - ainoana koko Ruotsin valtakunnassa.

Pohjoispitäjät kieltäytyivät jyrkästi antamasta miehiä jääkärijoukkoon, jonka ensimmäiset komppaniat perustet-

tiin siten maakunnan eteläosassa. Täällä tuntui sotakin liikeisempänä kuin Pielisen tienoilla, sillä rajantakaiset hävittelivät Pälkjärven ja Kiteen rajakylä. Talveen mennessä saatiin kokoon nelisensataa miestä ja maaliskuussa 1789 vahvuus oli 576. Se jakautui neljään komppaniaan, joista Tohmajärven ja Kiteen komppaniat olivat kapteeni Wetterhoffin ja Kesälahden ja Pälkjärven kapt Fieandtin vastuulla.

Väenotto kohdistui ennen kaikkea tilattomaan väkeen, loismiehiin, joista perheettömät asetettiin etusijalle. Jos kellollisia loisia ei ollut, ulotettiin pestaus renkeihin ja tiukan tullen mökkiläisiinkin. Sen sijaan talollisväestölle kuului jääkäriveron maksu ja lisäksi rajan vartiointi eteläisessäkin maakunnassa. Tässä toteutui siis alueellisen maanpuolustuksen periaate: talonpojat muodostivat paikallisjoukot, kun taas jääkärit varattiin operatiivisiin tehtäviin.

Pohjois-Karjalassa rajoittuivat operaatiot kuitenkin vähiin, pelkästään Ruskealan taisteluun toukokuussa 1789. Niinpä jääkärijoukonkin pääosa vietiin etelä-Savon sota näyttämölle vastoin jääkäriveron maksusopimusta, jonka mukaan jääkäreitä ei saanut viedä maakunnasta pois.

Vuonna 1789 jääkärijoukko kasvoi nopeasti. Kesällä perustettiin Ilomantsin, Enon, Pielisjärven, Liperin ja Kaavin komppaniat ja seuraavana talvena tuli vielä lisää Nurmeksen komppania. Väenotto tuotti kuitenkin vastuksia Ilomantsissa ja erikoisesti Pielisjärvellä, jossa kapteeni Stålhane vain väkivoin sai pidetyksi alokkaansa koossa. Kerrankin näitä karkasi 33 samalla kertaa. Talonpojat eivät suostuneet minkäänlaiseen yhteistoimintaan hänen kanssaan.

Sota-aikana kului jääkärikassa tyhjiin, niin ettei rauhan palattua voitu palkata miehiä. Koko joukko näyttää hajonneen, sillä jääkärit näyttävät saaneen palkattomasta palveluksesta tarpeekseen eivätkä uusineet pestiään. Lisäksi oli hallitus luvannut lakkauttaa jääkäriveron.

Lupausta ei pidetty, veron kanto jatkui edelleen, ja sen varassa järjestettiin jääkärijoukko uudelleen vuonna 1791. Vuotta myöhemmin oli valmiina kaksi komppaniaa, Tohmajärven ja Liperin, ja vuotta myöhemmin, Venäjän uhatessa sodalla, pe-

rustettiin Pielisen ja Pälkjärven komppaniat. Aluksi näissä jokaisessa oli sata miestä, mutta pian vahvuus nostettiin 150 mieheksi.

Jääkärijoukko sai nyt myös pysyvän organisaation. Päälliköksi nimitettiin eversti Georg Henrik Jägerhorn, etevä savolainen upseeri, joka oli kunnostautunut Porrassalmella ja Paruinmäellä sekä johtanut sodan loppuvaiheissa Karjalan jääkäreitäkin prikaatissaan. Esikunnan muodosti adjutantti, auditööri eli tuomari, välskäri, saarnaaja ja katselmuskirjuri.

Kussakin komppaniassa oli neljä upseeria: kapteeni, ensimmäinen ja toinen luutnantti sekä vänrikki. Aliupseereita kuului määrävahvuuteen viisi: vääpeli, lippumies (förmare), kersantti, majoittaja (furir) ja varusmestari. Miehistöstä oli joka kymmenes korpraali.

Päällystö ja alipäällystö koostui kauttaaltaan ns säätyläisistä - kansanmiehellä ei ollut asiaa niihin virkoihin. Sen verran alettiin sentään joustaa, että upseeriksi kelpasi aatelitonkin. Komppanianpäälliköt ja sitä ylemmät olivat koko ajan aatelismiehiä. Muutama tapaus viittaa siihen, että nimitys jääkärijoukkoon kävi rangaistuksesta - ainakin Kiteen komppanian päällikkö kapteeni De Frese sai siirron Tukholmasta tänne tarinan mukaan käyttäytyttyään hovissa sopimattomasti.

Komppaniaupseereissa oli runsaasti oman maakunnan kasvatteja, papin- ja virkamiehenpoikia. Kesälahden kirkkoherra Klas Johan Molander lähetti kaksi poikaansa Haapaniemeen kadettikouluun, ja sieltä tuli vänrikkinä myös eräs tuomarinpoika Hougberg. Erik Johan von Fieandt sekä hänen serkkunsa, veljekset Burghausen, olivat savolaisia.

Aliupseereista oli valtaosa omasta maakunnasta nimismiesten tai muiden virkamiesten poikia. Heidän oli aatelista upseeria helpompi suhtautua alaisiinsa loismiehiin ja mökkiläisenpoikiin. Eroa on siitäkin vielä nykyiseen alikersanttiin, jolla alokkaan ilot ovat tuoreessa muistissa.

Päällystön piti vieraana miehistölle sekin, että heistä useimmat asuivat vakinaisesti poissa maakunnasta. Näihin

kuului myös Jägerhorn. Hänen poissaollessaan joutui vastuu jääkärijoukon asioista majuri Fieandtille, joka vuoteen 1797 asui Liperissä Siikasalmella ja avioiduttuaan Pälkjärven Alahovin perijättären ja tuomari Porthanin lesken Katarina Charlotta Duncanin kanssa muutti Pälkjärvelle. Hän kantoi jääkärijoukon taloushuolet - määrärahat olivat silloinkin niukat ja niitä säädeltiin Tukholmassa asti. Vastuu joukon kunnosta sai hänet sijoittamaan omiakin varojaan varusteiden hankintaan. Sama koski komppanianpäälliköitäkin: he joutuivat itse ylläpitämään vaatetuksen, ja kun mies vaihtui virassa, tehtiin samalla kauppa komppanian virkapuvuistakin.

Pukuongelma olikin kauan vaikea. Vuonna 1793 sai jääkärijoukko pukusäännön, jonka mukaan sen asuun kuului tumma korkea hattu, jonka lieri oli vasemmalta käännetty ylös ja siihen kiinnitetty keltainen töyhtö. Päällysvaippa, lievetakki ja nuttu olivat vihreät, liivit ja housut valkoiset. Jalassa oli mustat säärykset ja kengät, ja asun täydensi musta kaulaliina.

Tässä asussa ei koreiltu kuitenkaan pitkään aikaan. Ensi häntään oli saatu pikkuvihan (1741-43) aikaiset siniset asetakit, jotka piti kuluttaa ensin loppuun. Asun antiikkisuus ei siis kuulu pelkästään jatkosodan aikaiselle alokaskomppanialle, josta osa voi komeilla 1920-luvulta periytyneissä "Tampereen valloittajissa".

Vihreäkin asepuku ehti vanheta, sillä 1800-luvun alussa Ruotsin jalkaväki otti käyttöön harmaan asun, jossa rintakäänteet ja hihansuut olivat jalkaväellä siniset ja jääkäreillä vihreät. Tätä mallia ei koskaan käytetty Karjalan jääkärijoukossa.

Jääkärijoukon aseistus on oma värikäs lukunsa, jonka siinä kersanttina palvellet, sittemmin kapteeniksi ylennyt ja kirjailijana tunnetuksi tullut Johan Fredrik Lagerwall on ker-tonut.

Uuden perustamisen yhteydessä joukolle jaettiin lyhyet tussarit, jonka tyyppin eversti Sprengtporten, suomalaisen jääkäriorganisaation ja -taktiikan luoja, oli suunnitellut. Nämä herättivät eversti Adolf Aminoffin tyytymättömyyden jo pää-

katselmuksessa 1794, ja vielä selvemmin ne tuomitsi kenraali Mauritz Klingspor vuonna 1797. Hänen mielestään kunnianteko - eteenvienti - tussareilla kävi huonosti. Majuri Fieandt yritti puolustella tussareita, mutta turhaan. Jääkärit saivat luovuttaa nämä kätevät ja tarkat aseet pois suureksi harmikseen.

Tilalle saatiin vanhoja ruostuneita kivääreitä. Näiden linjaan kunnianteossa oli Klingsporin tyytyväinen seuraavassa pääkatselmuksessaan, moittipahan vain niiden likaisuutta. Jääkäriupseerit selittivät, ettei jääkäriin kivääri saanutkaan kiiltää ja että miehet olivat siksi voidelleet ne metsästäjän tapaan jäniksenverellä. Ampuma-aseina kiväärit olivat kelvottomia, piiput kai piloille ruostuneet, mutta tähän puoleen ei Klingspor kiinnittänyt huomiota.

Tämä tyhmyys korjattiin sentään Klingsporin jouduttua pois Suomesta. Talvella 1801 antoi nähtävästi joukon päällikkö kenraalimajuri Jägerhorn käskyn kiväärien luovuttamisesta ja korvaamisesta taas tussareilla. Samalla saatiin viimein aseistukseen kuuluvat sapelit.

Varmaan nykyinenkin jääkäri ymmärtää kiväärijutun päättömyyden. Kyllähän kivääri m/91 tarjoaa paljon enemmän vivahteita kivääriotteisiin ja näyttävyyttä paraatissa, mutta kukapa sitenkään vaihtaisi rynnäkkökivääriä siihen.

Jääkärijoukon organisaatio ja koulutus poikkesi nykyisen KarJPn vastaavista melkoisesti. Tässä on puhuttu vain eri pitäjien komppanioista, mutta ei mainittu kertaakaan tuki- tai raskasta- tai krh- tai esikuntakomppaniaa. Niitä ei ollut, ainoastaan kiväärikomppanioita.

Koulutus voi siten olla samankaltaista kaikilla. Se sisälsi tietysti sulkeista kaiketi valtaosaltaan, ja vaatihan piilukkoisen tussarin käsittely oman harjoituksensa. Osia ja niiden nimityksiä oli siinä sentään vähemmän kuin nykyisissä pyssyissä. Tulivoiman täydennykseksi oli nähtävästi koulutettava nykyistä runsaammin pistimen ja miekan käyttöä.

Jääkärikomppania ei enää 1700-luvun lopullakaan marssinut suljetussa muodossa taisteluun. Jo varhain sitä käytettiin ketjussa eli nykyisittäin avorivissä linjajalkaväen edessä avaamassa

tietä vähemmistä vastustajista. Sprengtporten täydensi tätä vielä tähdentäen maaston käyttöä. Syöksymistä tai vielä mato-
maisempia etenemismuotoja tuskin kuitenkaan tunnettiin - ne toi
käytäntöön vasta savuton ruuti ja konekivääri.

Jääkäri eli pääosan vuotta siviilimiehenä. Sotilaspalkka ei riit-
tänyt toimentuloon, mutta olipa aikaa palvella renkinä tai päivä-
läisenä tahi harjaantua johonkin käsityöhön. Kahdesti vuodessa
oli kuitenkin varustauduttava ns kirkkoparaatiin kuulutuksen mu-
kaan. Tämä tarkoitti sitä, että noina sunnuntaipäivinä kokoonnut-
tiin kirkolle ja jumalanpalveluksen jälkeen harjoitettiin sota-
tempuja paikallaolevan päällystön käskyjen mukaan.

Tämän lisäksi pidettiin kerran vuodessa kaksiviikkoinen rykmen-
tinkokous Joensuussa, jossa olivat myös jääkärijoukon varastoai-
tat. Harjoituskenttä käsitti nykyisen torin ja sen eteläpuolisen
alueen Malmikatuun asti, joka sai tästä harjoituskentästä eli
malmista nimensäkin. Silloin olivat paikalla joukon päällikön
lisäksi kaikki upseerit, asuivatpa he sitten miten kaukana tahansa.
Komentokielenä oli ruotsi. Siitä koitui tietysti alkuvaikeuksia.

Vuotuinen palvelusaika rajoittui siis 16 päivään kirkkoparaatit
mukaanluettuina. Lisäksi saattoi jääkäri joutua rajavartioon. Ke-
sälahdelta etelässä Jonkereeseen pohjoisessa oli pitkin rajaa
puolenkymmentä paikkaa, joissa oli jatkuva aliupseerivartion
miehitys. Tämä ei sentään pahoin rasittanut.

Jos nyt yhteenvedon omaisesti verrataan tuon "alkujääkäriin" olo-
ja nykyiseen, niin eroja on, ja ainakin matemaattisesti mitaten
aikaisemman eduksi. Palvelusajasta pääsi pelkällä säikähdyksellä,
joskin rikkomukset maksettiin silloin selkänahalla eikä pelkäs-
tään istumalihaksilla - mutta onko pakko mennä törmäilemään! -
Jääkäriin vastuulle työnnetty int-kasa mahtui pienempäänkin kuin
päiväpeitenyyttiin, sillä esim. vara-alusvaatekerta oli tuntema-
ton puhumattakaan uniasusta tai urheilutossuista. Asetarkastuk-
sista selvisi jäniksenverellä.

Koulutettavat temput oppi helposti, koska niitä ei ollut liian
monta. Ei ollut myöskään pelkoa - tai kiistaa - RAUKuun pääsystä
RUKsta puhumattakaan.

Kyllä maailma on muuttunut vaikeaksi - eikö niin, jääkäri m/1971?

Kysyy

VEIJO SALOHEIMO

U P Miettinen:

ÖINEN TAISTELU KOITAJOEN VARRELLA

Retkeilin hiljattain kauniissa Ilomantsissa ja ihailin sen kauniita maisemia. Petkeljärven luonnonkauniilla harjanteella hongat seisoivat jyhkeinä ja peräänantamattomina kuten suomalainen mies aikojen saatossa on joutunut puolustamaan isänmaataan. Lehtovaaran kumpareella pysähdyin katselemaan paikkaa, jossa jouduimme vastatusten vihollisen kanssa. Tutut olivat paikat ja maastot, mutta tutulta tuntui myöskin kahden vuosikymmenen takainen kosketus viholliseen. Kyseessä olevasta paikasta jouduimme yön pimetessä vetäytymään Koitajoen yli, johon kaivauduimme aseisiin ja olimme niissä sodan loppuun saakka. Rintamalinjamme oli suhteellisen rauhallinen verrattuna Talvisodan ankariin taistelupaikkoihin. Mutta eräs yö tuolta ajalta on jäänyt erikoisesti todellisena taistelujen yönä mieleeni. Eräs helmikuinen pakkaspäivä alkoi hiljalleen hämärtyä, yön kylmyys tuntui jäsenissä. Tähdet loistivat taivaalla, jossain kaukana äärettömydessä. Korsussa oli lämmintä, joku kirjoitti kirjettä kotiinsa tai tyttöystävälleen. Kipinävahti uskollisesti huolehti kaminasta, ettei kylmyys pääse yllättämään. Olin vaipumassa uneen, kun jostain kaukaa alkoi kuulua kova jymy, se oli vihollistykistön alkusoittoa Lehtovaarasta. Tuntui kuin maa olisi keinunut allamme, kun juoksimme aseisiin. Raskaat kranaatit ujelsivat jatkuvasti ilmassa ja vihollispataljoona oli vastakkaisella rannalla ryhmittynyt hyökkäykseen. Oman tykistön tulesta ei ollut apua, koska sitä ei ollut käytettävissä. Tuli-isku puuttui, joka olisi hajottanut vihollisen hyökkäysryhmityksen. Käytettävissämme oli yksi konekivääri, pikakivääri ja pari konepistoolia sekä kiväärit. Asemat ja pesäkkeet olivat harjanteella, edessä parinkymmenen metrin päässä

Tässä oheisen kertomuksen soturit ovat 31 vuotta myöhemmin yhtä jämerinä kenraalinsa tarkastettavina Kollaan Vasamalla 10.10.71.

oli joen ranta ja takana notkelma, jota seurasi korkea mäki. Ryhmälläni ei ollut kuin yksi valinta, pysyä asemissa viimeiseen mieheen ja pitää asemat hallussamme. Vihollisen tykistö tuli yltyi yön mittaan huippuunsa, puun sirpaleita ja oksia lenteli asemiamme. Konetuliaseet syöksivät tul-taan jatkuvasti asemiamme kohti, mutta onneksi vähän yli juoksu-hautojen. Joessa olevien arkkujen suojassa vihollisen oli hyvä tulla aivan piikkilankaesteille saakka. Vihollisen iskuryhmä pääsikin viimeiselle esteelle aukkoa tekemään, mutta siihen päättyi vihollisluutnantin matkanpääryhmänsä kanssa. Valopistoolilla ammuin aina joelle, vaihtaen välillä aina paikkaa ja niin poikien oli parempi kohdistaa tulisku joella hyökkäävään viholliseen. Olin tietoinen siitä vaarasta, jos asemamme pettävät. Kysymys oli elämästä tai kuolemasta, muuta mahdollisuutta ei ollut, siksi jokainen ryhmäni mies taisteli pelkäämättä esimerkillisellä rohkeudella. - Aamu alkoi sarastaa, ensimmäiset punertavat valonsäteet heijastuivat idän taivaalta. Taistelu oli tauonnut, kylmän kangistamina, elottomina lojuivat viholliset asemiamme edessä. Omat tappiomme olivat yksi kaatunut. Asemamme kestivät ja vihollispataljoonan hyökkäys oli torjuttu.

Katsellessani nyt yli kahdenkymmenen vuoden takaa noita taistelupaikkoja, selvisi minulle entistä paremmin se tilanne, johon osa pataljoonamme olisi joutunut - mottiin, elleimme olisi pystyneet vihollisen hyökkäystä torjumaan. Näin sodassa voi pienikin ryhmä saada paljon aikaa ja heikon aseistuksen turvin, jos on uskoa ja luottamusta omiin voimiin. Pienten ryhmien toimintaa ei niinkään tule jälkeensä ajateltua.

Kirjoituksessa mainittu Koi-tajoki ja silta-arkut sekä piikkilanka-aitaa.

Talvisodan päättyessä käytiin täälläkin Möhkön Ruukin talossa neuvotteluja vihollisuuksien lopettamisesta.

KORPISOTURI

RAuK/KarJP

KURSSI 74

Nuoret ryhmänjohtajat !

Maanpuolustus ymmärretään tavanomaisessa arkipäivän kielenkäytössä toiminnaksi, jota tapahtuu puolustusvoimain joukko-osastoissa koulutustyönä jokaisena päivänä. Näin asia ei kuitenkaan ole. Rauhan ajan koulutustyö on vain pieni osa maanpuolustuksen kokonaiskentässä. Eräänä osana on henkiseksi maanpuolustukseksi nimetty maanpuolustuksen osa. Henkisen maanpuolustuksen toimenpiteiden

tarkoituksena on kasvattaa ja lujittaa suomalaisten henkistä kestävyttä kriisin varalta. Näiden toimintojen toteuttaminen kuuluu minulle ja teille, meille kaikille. Meidän tulee kasvattaa ympäristömme tajuamaan kansallisen itsenäisyyden merkitys ja sen puolustamisen tarpeellisuus. Työn eräänä tekotapana on vanha, koeteltu suomalainen auttamiskeino - talkoot. Vähempiosaisen tai eri syistä ahdinkoon joutuneen naapurin auttaminen talkoilla saattaa hänet muiden kanssa tasaveroiseen asemaan ja tuntemaan isänmaan puolustamisen arvoiseksi.

Teiltä nuoret johtajat odotetaan suomalaista talkoohenkeä ja aloitetta naapurinne auttamiseksi. Te olette avainasemassa lujitettaessa tämän maan kansalaisten henkistä kestävyttä. Kansallisuustunteeseen perustuvaa henkistä kestävyttä, moraalista ja siveellistä ryhtiä ei tarvita vain kriisin aikana, sitä tarvitaan rauhankin päivinä pystyäksemme säilyttämään naapurimaiden tunnustaman ja arvostaman asemamme kansakuntana kansakuntien joukossa. Tähän työhön teidät nyt kutsutaan.

Onnittelena kurssin menestyksellisestä suorituksesta ja toivotan menestystä uusissa tehtävissänne.

E i k e t ä ä n v a s t a a n - v a a n k a i k k i S u o -
m e n p u o l e s t a .

RAUK:n johtaja majuri

A Laine

OPPILASKUNTA

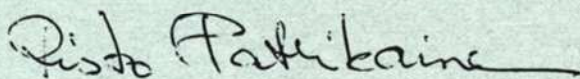
on johtosääntönsä mukaan yhdistys, jonka tarkoituksena on lujittaa jäsentensä maanpuolustustahtoa sekä kasvattaa heihin pysyvä ja kestävä isänmaanrakkaus. Edelleen sen pitää edistää jäsentensä vapaa-ajanviettoa, kohottaa heidän ruumiillista kuntoon ja lujittaa heidän yhteenkuuluvuuden tunnettaan. Määrityksen alkuosan ajatukset ovat niin raskaita tehtäviä, etten kärsi tunnontuskia, vaikka en ole pystynyt niitä toteuttamaan. Sen tähden koko oppilaskunnan toiminta on tähännyt yhteiseen vapaa-ajanviettoon ja sen kautta myös yhteishengen muodostamiseen. Tässäkään tehtävässä ei varmasti ole onnistuttu läheskään parhaalla mahdollisella tavalla, sillä oppilaskunnan toiminta koki takaiskun heti alkuvaiheessaan: se menetti tarmokkaantuntuisen puheenjohtajansa oppilas R J Räsäsen, joka sairauden takia joutui jättämään puheenjohtajuuden allekirjoittaneen harteille. Lisäksi oppilaskunnan toimintaa ovat hajoittaneet monet erikoiskoulutustilaisuuudet - puhumattakaan syyssotaharjoituksesta ja ampumaleiristä, jotka sinänsä kullä antoivat paljon uusia elämyksiä. Toisaalta koko vapaa-ajanvietto on paradoksi aliupseerikoulussa, sillä sen ohjelmaan ei ole ollenkaan varattu aikaa oppilaiden vapaille harrastuksille; ryhmänjohtajakoulutus vaatii tarkkaan kaiken ajan, joten toiminnalle aiheutuu melkoisia käytännön vaikeuksia. Kaikesta huolimatta olemme työskennelleet parhaan kykymme mukaan ja jotain näkyvääkin on saatu aikaan.

Perinteisen sotainvaliidikeräyksen suoritimme yhdessä Joensuun Yhteiskoulun tyttöjen kanssa. Heille parhaat kiitokset miellyttävästä yhteistyöstä: hyvin onnistuneen keräyksen organisoivat koulumme silloinen vääpeli sotilasmestari Kankainen. Tämä jäikin viimeiseksi yhteiseksi tempaukseksemme hänen kanssaan, sillä sotilasmestari Kankainen siirtyi eläkkeelle 15.10. Tällöin hän tuli palvelleeksi Suomen Armeijaa 30 vuotta ja 15 päivää. Sotilasmestari Kankaisen muistavat kaikki oppilaat temperamenttisena ja tarmokkaana esimiehenä, joka aina ajoi heidän etujaan. Mainittua ruumiinkulttuuria on vaalittu lentopalloilun merkeissä. Siinä pelattiin joukkueiden väliset sarjaottelut. Lisäksi alahallissa on pelattu pöytätennistä ja ilmapistoolilla miteltiin ammunnan paremmuus tupien kesken. Pelissä oli perinteellinen kristallimalja.

Henkistä pääomaa on ollut mahdollisuus kartuttaa venäjän ja englannin kielikursseilla, joita oppilas Kyyrönen on vetänyt ihailtavalla tarmokkuudellaan. Apunaan hänellä on ollut oppilas Tolvanen. Oppilas Kyyrönen vastasi myös varusmieskuorosta, johon kuului noin 40 kultakurkkua. Kuoro esitteli melko korkeatasoisia esityksiään erilaisissa tilaisuuksissa. Yhteenkuuluvuudentunnetta lujitettiin yhteisillä saunailloilla rantasaunassa, makkaran ja limsan kera. Ideakas ohjelmatoimikunta vastasi puolikurssi- ja kurssijuhlusta sekä alokkaille pidetyn tulojuhlan ohjelmasta. Tästä työstä Pataljoonan Komentaja antoi varauksettoman kiitoksensa arvostellen ohjelman tyylikkäämmäksi, mitä varusmiehet koskaan ovat hänelle esittäneet.

Olen minulle uskotussa virassa saanut tilaisuuden olla esimiesteni kanssa tekemisissä monenlaisissa asioissa ja olen näin tutustunut heihin ehkä muita paremmin: työskentely heidän kanssaan on ollut erittäin mielenkiintoista ja antoisaa. Samoin minulla on ollut ainutlaatuinen tilaisuus tutustua sotilaskotisisarien toimintaan ja se on valaissut paljon heidän arvokkaasta työstään. Tässä onkin hyvä tilaisuus kiittää sekä koulun henkilökuntaa, että sotilaskotisisaria hyvästä yhteistyöstä meidän oppilaiden kanssa: Koulun johtaja majuri Laine on auliisti antanut apuaan ja hyviä neuvoja koko kurssin ajan. Samoin nuorekas kuraattorimme luutnantti Jokinen on aina ollut valmis tulemaan hallituksen kokouksiin ja uhraamaan vapaa-aikaansa meidän oppilaiden hyväksi. Edelleen saanen kiittää virkaveljiäni, tarmokasta hallitusta, erinomaisesta yhteishengestä. Teidän kanssanne on ollut hauska työskennellä, sillä olette tehneet käytännöllisesti katsoen kaiken työn puolestani.

Tämänlaatuinen tiivis kurssi kuin RAuK on ei anna paljon aikaa pitkäjännitteiselle työskentelylle. Sen puitteissa ei voida pilvilinnoja rakentaa, mutta toivon kuitenkin, että näillä pienillä toiminnoilla joita aikaan saimme, on ollut myönteinen vaikutus kaikille oppilaille. Käsittääkseni kurssi 74:llä on vallinnut reilu henki ja yhteistyö on ollut moitteetonta.

Oppilas Risto Patrikainen

Oppilaskunnan puheenjohtaja

Oppilaskunnan urheilutoiminnasta:

Reservialiupseerikoulun lyhyen kurssiajan puitteissa suoritettu urheilutoiminta jää väkisinkin hakuammunnaksi ja melko vähäiseksi. Laajemman toiminnan organisoiminen vaatii enemmän aikaa ja rahaa. Kurssiohjelmaan kuuluvat sotaharjoitukset ja iltaharjoitukset häiritsevät osaltaan toiminnan järjestämistä. Päivän harjoituksen jälkeen moni menee mieluummin sotilaskotiin tai viettää aikansa muiden kevyempien harrastusten parissa.

Vasta lokakuun 12 päivänä saatiin sarja pyörimään. Heti ensimmäisessä ottelussa sissit osoittivat yhteishenkensä ja pelitaitonsa. Neljäs ja viides joukkue hävisivät suoraan kahdessa erässä. Suuri osuus sissien erinomaiseen menestykseen oli joukkueen kapteenilla oppilas Rissasella. Ikävänä piirteenä voidaan sanoa, että kiväärilinjan joukkueet luopuivat kesken sarjasta. Näin koko sarja muodostui tynkäsarjaksi, jolloin mielenkiinto kilpailua kohtaan oli mennyt. Kolmas joukkue voitti näin ollen sarjan kuudella pisteellä. Toisesta sijasta joudutaan vielä pelaamaan uusinta, sillä tukilinjan joukkueet neljäs ja viides joukkue ovat tasapisteissä. Kiväärilinjan joukkueet jäävät armotta pisteittä.

Oppilaskunta on lisäksi hankkinut alahalliin pöytätennisvälineet oppilaiden vapaaseen käyttöön.

Tupien välinen ilmakivääriammunta pääsi alkuun ilmakiväärien puutteen vuoksi vasta puolikurssin jälkeen. Ilmakivääriammunta täytyi lopulta vaihtaa ilmapistooliammunnaksi. Jokainen tupa valitsee karshintasarjassa viisi parasta ampujaa, jotka suorittavat loppukilpailun. Voittajatupa saa nimensä kristallimaljaan.

Lopuksi toivon oppilailta enemmän aktiivisuutta vapaata urheilutoimintaa kohtaan.

Risto Laitinen

Oppilas Risto Laitinen

Urheilutoimikunnan puheenjohtaja

Vartiopalveluksesta

Vartioiden asettaminen ja vartiointi lienevät yhtä vanhaa perua kuin järjestynyt yhteiskunta sotaväkiin. Tuhansia vuosia vanha Raamattu viittaa vertauksissaan toistuvasti vartiomiehiin, joita on jo tuohon aikaan ollut jokaisella kaupungilla. Muinaisessa Roomassa, jonka elämälle kaikenlaatuiset sotilaalliset piirteet olivat leimaa antavia, vartiomiesten asettaminen kaupungin tärkeille paikoille oli itsestään selvä asia. Vieläpä roomalaiset eläimet olivat valppaita "vartiomiehiä": kerrotaan erään Manliuksen hanhien kaakattamalla herättäneen nukkuvat sotaväen viime hetkessä torjumaan gallien yllätyshyökkäyksen Capitolium-kukkulalle, joka oli tärkein Rooman seitsemästä kukkulasta ja joka sillä kertaa oli viimeinen roomalaisten käsissä oleva linnoitus. Kun keskiajan mahtimiehet rakensivat linnojaan, he, vartioinnin erittäin tärkeän aseman tunnustaen, rakensivat erityiset vartiotornit, joista vartiomiesten sopi tähystellä linnan ympäristöä ja tarvittaessa nopeasti hälyttää koko linnan väki.

Sen, että vartioinnille on kaikkina aikoina pantu suurta painoa, osoittaa edelleen se seikka että kaikilla huomattavilla valtioiden johtajilla on ollut valioluokan henkivartiokaarti. Koska meidän "on maamme köyhä...", presidentillämme on kaarti supistunut kahteen mieheen, adjutantteihin, mutta esim. paavin maailmankuulu sveitsiläiskaarti ja Englannin kuningashuoneen karhunnahkapäähi-neiset vartiomiehet ovat sekä mieslukuisia että turisteja puoleensa vetäviä.

Nykysuomen sanakirja määrittelee verbin 'vartioida' seuraavasti: "1. läsnä ollen pitää silmällä jotakin voidakseen heti tarvittaessa puuttua asioiden kulkuun. 2. vartiointi on silmällä pitoa, jonka tarkoitus on suojaaminen tai varoittaminen (yllättävältä hyökkäykseltä). Tämän päivän varusmiehen palvelukseen kuuluu luonnollisena osana myös vartiopalvelus, josta Vko toteaa mm. : "Vartiopalvelus on tärkeätä ja vastuunalaista toimintaa ja vaatii kaikilta siihen osallistuvilta velvollisuuksien tunnollista täyttämistä", ja että vartioita asetetaan "vartioimaan valtion omaisuutta ja arestilaisia, suojelemaan määrättyjä henkilöitä ja pitämään yllä järjestystä varuskunnassa". Kaikki nämä vartioinnin syyt ovat täysin mielekkäitä ja asianmukaisia, esim. erilaisten

ammus- ja räjähdysainevarastojen tarkka sulkeminen kaikilta asiatoimilta on jo lähiympäristön turvallisuuden kannalta elintärkeää. Vartiomiehen tehtävän tärkeyttä ja vastuunalaisuutta korostetaan vartiokoulutuksessa, mutta sen voi myös todeta tutustumalla SRL:n erittäin raskauttavien seikkojen luetteloon. Vartiopalvelukseen kuuluu olennaisesti kaiken huomion keskittäminen ao. tehtävään; ei mikään asia mene tehtävän edelle tärkeydessä, ei edes hyvin henkilökohtaisen asian pikainenkaan toimittaminen HH:SSa^X) tule missään tapauksessa kysymykseen. Näinollen esim. sellaisesta tilapäisestä vaivasta kuin vatsurista (diarrhea) kärsivä ruotumies ei ole vartiokelpoinen.

Kaikkeen edellä esitettyyn nojaten voidaan todeta, että vartiopalvelus epäilemättä on sotaväkeen perinteisesti kuuluva tärkeä osa. Tästä tärkeästä asemastaan huolimatta vartiopalveluksesta on muodostunut ja muodostuu jatkuvasti nykyajan varumiehille kielteinen kokemus, jonka moni kokee miltei rangaistuksen omaisena ulkomaailmasta sulkemisena. On luonnollisesti täysin asiallista, että varollessaan vartiomies ei saa" nojata, istua, maata tai nukkua, laulaa, lueskella, keskustella, syödä, tupakoida jne." Asian luonne kuitenkin muuttuu huomattavasti, kun vartiomies palaa vartiopaikalta vartiorakennukseen, jossa hänen on oleskeltava koko ao. vartion kesto-aika. Näyttäisi jo vartiopalveluksen vaatiman yleisen tarkkuuden ja mielen virkeyden perusteella siltä, että nukkumisen lisäksi myös muunlaiset ajanvietteet olisivat vartiomiehille vähintään tarkoituksenmukaista väliaikojen käyttöä.

Puolustuslaitoksemme on viime vuosina nopeasti nykyaikaistunut ja kehittänyt perinteistä luonnettaan ja organisatiotaan: toivoa sopii, että tällaiset tuulet pian puhaltelisivat myös vartiorakennuksiin.

x) Hotel Helbo-Idus

Kirjoittaja

Oppilas Pekka Tolvanen

KORPISOTURI

TOIMITUKSELTA

Toimitus: opp Asikainen S
opp Miettinen R
opp Pelli T

RAuK:n kurssi n:o 74 on hajonnut omille teilleen. Tämä kurssijulkaisu on muistona meille jokaiselle niistä koukkauksista, mitkä tehtiin yhdessä syksyn aikana. Olemme olleet hyvin liikkuvaa kalustoa, kuten muistanette. Olemme kiertäneet kaunista Karjalaa pitkin ja poikin. Emme kylläkään ole ehtineet katsella maisemia. Olemme vain nähneet sen kulkevan ohi silmiemme edestä. Kaikkein läheisin on meille tietysti ollut Jaaman kangas. Siellä on moni hikipisara kierähtänyt maahan. Siellä on myös moni tuonut esille oman luonteensa. Laitoimme luonteen ytimen talteen, ja tässä se on nyt edessäsi avoimena KORPISOTURIN sivuilla.

kurssi 74
toimitus

kiv-linja

I JOUKKUE

Kouluttaja kapteeni Seppo

Vaativa kouluttaja, joka riemastui, jos hommat eivät luistaneet, mutta aina oli kuitenkin aikaa kääriä sät-kä.

TUPA PETSAMO

Pietikäinen S 20 merkonomi Pielavesi, kurssin eliittipoikia, aina selvillä aamutilanteesta ja poliittisista tapahtumista.

Matsi E 20 merimies Pielavesi, mies, joka osasi purjehtia myös laitamyötäisessä.

Hytönen M 20 opiskelija Mietoinen, murehti lomistaan, kunnes keran kärähti viikonvaihteen iltalomat, pitkämatkainen Kiteeltä.

Otranen E 19 opiskelija Kuopio, tuvan kuopus, siviilikarkuri, kii-vasluontoinen nuori mies, jota kadettikoulukin kiinnostaa.

Vuori U 23 merkonomi Lieksa, "kunpa saisin ne korpin jävät..."

Nukkui ihmeellisessä säkissä, jonka murjoi huovastaan ennen nukku-maan menoa.

Hirvonen J 20 opiskelija Outokumpu, yo-urheilija, joka oli oppilas Otrasen tst-parinsa kanssa usein tosi taistelussa, jossa ei punkan päätypärettä ja sanoja säästetty.

Kyyrönen K 24 kansakoulunopettaja Lapinlahti, muulloin aina mukana paitsi siivouspalvelun aikana, varusmieskuoron ja monien kielikerhojen innokas vetäjä.

Tolkki A 23 opiskelija Joensuu, Petsamon pikkujättiläinen, söi salaa salaisesta siviilikassistaan, lausui harkittuja totuuden sanoja.

TUPA SUOMUSSALMI

Moilanen M J 20 Trollhättan, GT-miehiä.

Kankaanrinta "Robertino" V R I 20 yo Joensuu, "Jussi, lähet sie VK:lle, mie lähen?"

Korhonen J K 20 viilaajakoneistaja Juuka, käytäntö ja teoria kulkivat eri teitä.

Jeskanen M P 19 merkantti Ilomantsi, tuvan hymypoika ja paras bunkka, jota käytti aina.

Seppänen E J 21 yo Kitee, Harrastuksia monia (siivouspalvelun aikana) mm. pp-marssit ja pp-ottelut tuomaritehtävissä, ilmoitti oppilasss Sseppänenn.

Räsänen J P 21 yo Juuka, tuvan toiseksi paras lintsari.

Turunen P O 21 yo Pielisjärvi, hiljainen herrasmiestaistelija, harrastukset TST & DX.

Häkänen J K 20 autonasentaja Varkaus, löytyi aina punkan alta. "Mie tyhjensin eilen roskapöntön".

Nevalainen E O 20 autonasentaja Lieksa, moottori-,uimahalli-au.

Laitinen R O 23 yo Kontiolahti, " en mie lue näihin kokeisiin, mie vaan katon".

II JOUKKUE

Kouluttaja Ylivääpeli Hämäläinen

Hyvä kouluttaja, jonkalaisia Suomen armeija kaipaa enemmän. Ja huumoririkas, kertoi tauoilla hyviä kaskuja. Ei turhasta sanonut ja puhui asiaa.

TUPA KUHMO

Kaikkonen S J 19 opiskelija Kuopio, älä tee sitä tänään, minkä huomenna voit teettää toisilla. Tuvan juniori.

Koponen V S 20 Leppävirta, potee kroonista yskää, yleensä rauhaa rakastava.

Orantie K T 20 tekn.yo. Joensuu, jos tuvasta jotain katoaa niin Orantien kaapista löytyy, jos ei Orantien kaapista, niin ei löydy mistään.

Määttänen J T 20 auton asentaja Ilomantsi, tuvan ainut ukkomies. Pikku mini yössä kulkee sisi-proto reitin sulkee.

Kinnunen M 21 opiskelija Outokumpu, tuvan kultakurkku. Lauloi huvikseen. Ei meinannut keritä koskaan yhtäaikaa ulos toisten kanssa

Kärkkäinen V O 21 metsäkoneurakoitsija Kiuruvesi, puhui harvoin, mutta hartaasti. Laukoi rautaisia huulia, nauramatta itse.

Pasanen V P 21 merkonomi Kuopio, pasanderi ja vaaleapunaiset kirjokuoret.

Hukka M A J 21 Joensuu, hävisi aina tupa- ja aluepalvelun ajaksi jonnekin. Käytti omaa autoaan Joensuussa ahkerasti. Tupa kärsi Hukan pimeäsokeudesta.

Toivanen M O 19 sis.aset. Viinijärvi, kova huutamaan. Sissi evp. siirrettiin sisseistä kiväärilinjalle alivuokralaiseksi.

TUPA ILOMANTSI

Ihatsu K 20 sähköasentaja Kontiolahti, kävelevä ohjesääntö; tunnollisin tupapalvelija.

Jäppinen H 22 merkonomi Varkaus, ja jokainen Jäppinen - ikuis-taja iänikuinen, jotoksien kameramies.

Kontturi J 20 yo Kontiolahti, iltaloman jälkeen aamulla kuin takapähän ammuttu karhu, tunnollinen "Emman" kantaja.

Levänen H 20 sorvaaja Varkaus, ikuinen unelmoija, Ilomantsin hymypoika, joka huvitti kuorsauksellaan kämppää - ei koskaan vastakarvaan.

Miettinen P 19 yo Kuopio, Velemu, illan ja aamun torkku, osasi katoamisen siivouspalvelun ajaksi.

Rojo L 20 yo Lapinlahti, puolikurssin korppi, tuvan kissamies, nukkuu kenttäkaulaliina päässä kurssin ajan.

Räsänen E 20 puutarhatyöntekijä Suonenjoki, Suonenjoen sulttaani, tst-terävyyttä kiireestä kantapähän.

Salmi J 20 rakennusmies Varkaus, myhäilevä matkamies "maan" solun sopuisin, miltei huomaamaton.

Wickström P 22 yo Juuka, mersu, Sirpa, Juuka, muuten vaatimaton maaseutuasiamies.

Puoskari L 20 yo Juuka, mainio matikkamies, oivallinen loman syyn selittäjä, hallitsee kemiankin kaavat - C_6H_5OH .

sissi-linja

KOULUTTAJAT

ylivääpeli Nevanen

Sissien railakas johtaja, poikiensa hellä äiti, ankara isä ja "hyvä veli". Oli sitä mieltä, että sissit vaikka kävelee, kunhan eteenpäin vaan päästään. Hänen lentävä lauseensa oli: "Kunhan pojat päästään Suurivaaraan, niin...", parin rukkasten läimäyksen kera.

kersantti Könönen

Poppamies l. räjähdysainespesialisti, jolla oli aina aikaa sätkän verran. Osasi haa-voittumisen taidon: sotaharjoituksissa 10 vrk vp:tä. "Pojat, ei nää aineet käsiin räjähdä, mutta kyllä ne viholliselle vatsapuruja aiheuttaa, ki, hi, kihihii!"

TUPA PELKOSENNIEMI

Hoffren R "Pluto" 20 myyjä Varkaus, omisti sissilinjan ainoan särmäkaapin, joka oli perintöä hänen ritsamiesajoiltaan. Oltuaan sis-seissä vähän aikaa, oppi hänkin purnaamisen taidon. Katosi sopi-vasti ennen hommien alkua. "Mitä, onko siellä salaliitto minua vas-taan?"

Lavikainen U "Unski" 23 insinööri Liperi, Jogin taistelijapari, joka hankki ylimääräisiä viikonloppuvapaita urheilemalla. Insi-nöörimiehenä oli lentopetin erikoistuntija, jonka iltalomalta tul-lessaan moni sai takamuksissaan tuntea. Joutui kuitenkin itse tu-tustumaan itse vesipetiin. "Pojat, pitäis taas lähteä lomille."

Leskinen H "Hessu" 17 opiskelija Juankoski, joukkueen kuopus, jolla oli heikko selkä (vp:ssä Hankalampien jotoksien ajan), mutta nosti painoja vähän yli 100 kiloa. Innostunut ompeluseuralainen (yöpuku lakanaan - menetelmä). "Kuunnelkaa, miten ihena tango soi radiossa."

Nissinen J "Jussi" 20 asentaja-koneistaja Tuupovaara, entinen ritsa, joka siirrettiin sisseihin, sopeutui hyvin joukkueeseen, olihan hän melkein sissin näköinen jo tullessaan (pitkä musta parransänki). Oli Tuupovaarasta, mutta tunsikin kiteeläisenkin. Ruokajonon ainainen sotkija: "Kuka se siellä taas pelleilee, Nissinen, tupa Viipurinlah-teen!"

Pietikäinen A "Ana" 20 sekatyömies Kiuruvesi, Ei Ana turhia puhel-lut, ei Ana turhia rehkinyt, vain joskus innostui puhumaan tytöstä (tarkoitti vaimoan). Lomamatkan suunta oli aina selvä, kauas poh-joiseen tytön luokse. "Mitäpä mie turhia."

Airaksinen P "Jogi" 22 agrologi Nilsiä, marssityylin mestari, par-turimestari. Laiska loma-anomusten laatija - otti kaksi lomaa sa-moilla papereilla ja hekotteli tyytyväisenä. Ei saanut unta

lomalta tultuaan, ennenkuin oli syönyt kaikki kotieväät. "3 K muuttuu Karjalan Matalalennoksi, kunhan mennään komppaniaan." Antikainen R "Rami" 21 yo Kuopio, sai vaimoltaan neljä puhelua ja kirjeen päivässä, silti oli ikävä. Suonissa virtasi sotilaan verta, sen huomasi särmä ilmoituksista. "Onko kellään pikkuisen kahvia, sokeria, pullaa jne...? Mitä, taasko minun kipinävuoro, ei !"

Eronen J "Joke" 20 puhelin asentaja Kiihtelysvaara, kuuluisan suunnistajasuvun ansiokas edustaja. Suoritti tarkan työnjaon taistelijaparinsa "Titun" kanssa, etenkin kun oli kysymys vähänkin isommasta hommasta. "Perskana pojat, ei pidetä turhaa kiirettä."

Saarelainen P "Pena" 19 merkonomi Lieksa, tuohinen tuppi ja helppää puukko on Penan tunnusmerkit. Nousi aamuisin ennen herätystä laittamaan särmäpunkkaansa (tosiasiassa se ei ollut muita parempi). "Hei pojat, onko tupa kunnossa ?"

Sidoroff L "Leksa" merkonomi Kiuruvesi, Leksa oli yhdistystoiminnan luvattu mies (varusmiestoimikunta, RAuK:n oppilaskunta). Lähimpänä hänen sydäntään armeijassa oli sotilasmestarin tytär Kuopiossa, jonka luokse hän meni joka lentokoneella. "Ette te poikamiehet tajua hyvän päälle mitään, ajatelkaa miten mukava on mennä morsiamen luokse."

Solehmainen R "Ressi" 22 hovimestari Helsinki, joka ei koskaan ollut tyytyväinen ruokaan. Etsiskeli partioköyttä saatuaan korpinjämät puolikurssilla. Lomansa hän "riehui" Bottalla. "Näin on hyvä, tästä meidän on lähdettävä. Pääsispö siviiliin, siellä alkaa taas elämä."

Tiittanen M "Titu" 20 postinkantaja Lehmo, ikuinen nyhrääjä, pataljoonan nopein nukahtaja; nukkui säännöllisesti kipinävartiossa. Käytti tarkoin iltalomat ja vk-vapaat. Muuttui RAuK:ssa huuli-veikoksi. "No mutta pojat, mihinkäs tässä nyt kiire on ?"

Turunen S "Sepi" 19 rakennusmies Juuka, linjan pistäväkatseisin mies, mopojen tuleva kauhu. Hän oli joukkueen toinen todellinen lentopalloilija, ammattilainen muihin verrattuna. Joka sunnuntai odotti Joensuussa Seppoa tyttö. Mennäänkös pelaamaan lentopalloa?"

TUPA JOUTSIJÄRVI

Kallinen E 25 ekonomi Juuka, talousihme. Pataljoonan nopein aseenhävittäjä, joka järjesti sissilinjalle ylimääräisen pp-marssin. Oppilaskunnan hommat kutsuivat aina tupapalvelun aikana.

Kuittinen P "Pave" 20 laitospöytäkirja Eno, tuvan särmin mies, vaikka Sörkän sälliksi kerran mainittiin. Tunnollinen tupapalvelija.

Kärki M 20 yo Liperi, mies joka ei konahdellut, oli vain hiljaa ja hymyili. Tuvan tukipylväs, joka nukkui kuin tukki. Omisti kurssin ainoan taskunauriin.

Laitinen A 23 rakennusmestari Leppävirta, maakuntasarjan pesäpalloilija. Kätevä kirveenkäsittelijä, telttanpystytyksen erikoismies.

Lintunen T "Tipu" 20 yo Maaninka, Skoda, rusinat ja valokuvaus olivat lähellä sydäntä. Kehitteli uutta Hojo-hojo-itsepuolustusjärjestelmää...alta aikayksikön.

Partanen S "Terttu" 21 teräasettaja Säyneinen, söi torttua ja kadotti perintöpuukkonsa kalakukkaan. Antoi emmansa aina muiden huostaan. "Se vuatii sen, sano."

Rissanen M "Mara" 21 rakennusmestari Kaavi, mössästeli aamuisin punkan laidalla. Mies, jonka veli pelasi lentopalloa Suomi-sarjassa, siitä huolimatta loma-anomukset tulivat bumerangeina takaisin, syy: ei mestaruussarja.

Tikka V 20 metsuri Värtsilä, puolikurssin siipimies, joka kuitenkin liikkui nopeammin jaloillaan. Omisti pipon ja odotteli uutta hiihtopukua. Synnynnäinen sissi, korpitikka.

Tuohino T "Tuhkimo" 20 yo Valtimo, käytti taistelukaasuja Geneven sopimuksesta huolimatta. Räjähdyksineiden erikoistuntija, räjäytti rukkassensa harjoituksissa. "Lähetit ei oo väijys."

Väisänen H "Väiski" 23 kauppat.yo Keitele, tosi sissi, nukkui silmät auki jopa kipinäväijyssä. Heitteli huulta harkityn terävästi. Innokas laulumies: "Mikki-Hiiri mättähältä..." "Ostakaa Masi-paita !"

krh-linja

KOULUTTAJAT

yliluutnantti Ruokolainen "Rulle"

Tyhmyyvestä sakotetaan, pyörävajoille poestu !

luutnantti Jokinen

Ota ryyppy ja kuuntele, ota toinen ja kuuntele !

TUPA SUMMA

Hirvonen A A 20 yo Kitee, tuvan hiljainen pingottaja (tavoite 7 vrk kurssilomaa)

Hämäläinen M J 20 LVI-asentaja Helsinki, onko muita vastaanotolle lähtijöitä ?

Kolehmainen P T 20 paperityöläinen Imatra, tuvan särmin mies.

Kopperi A V P 19 yo Kitee, " Kadetti Kopperi" (K..raali)

Liukku R K 21 merkonomi Kitee, vaihtoi kenttälapionsa kakkos'nelo-
seen.

Ratinen E J 22 yo Outokumpu, veltonnäköinen, mutta aina valmis auttamaan.

Tiainen R V K 20 merkonomi Kitee, tunnollisin tupapalvelija.

Toivanen N O T 20 Tilallisen poika Pielisjärvi, Hupsista, tulipa taas särmäpinkka.

Turunen S E 23 insinööri Kitee, "ihan löhöhomma."

TUPA KOIVISTO

Heikkinen P J "Kenttäpullo" 20 rakennuspuuseppä Pielisjärvi, huumorinkukka se on maailman kaunehin kukka - no se.

Jelkänen T K "Eno" 19 opiskelija Eno, yöt kuorsaa ja ajattelee nuorta vaimoan.

Juutilainen K "Juhmu" 20 opiskelija Kuopio, siirteli mieluummin vastinta kuin tasoneulaa.

Karivuo R E 20 yo Rääkkylä, iloisena iltalomilta, mutta voi veljet, seuraavana aamuna ?

Känninen U O "Uuno" 20 merkonomi Kuopio, kurssin paras, mutta huomamattomin lintsari.

Rautakoski J O 19 yo Kuopio, ruoka oli hyvää ja sitä oli riittävästi.

Rönkkö P J "Rohmu" 22 merkonomi Sonkajärvi, seuraa veljensä jälkiä.

Savolainen J J 25 insinööri Leppävirta, onko kukaan nähnyt minun ykkösasetta ?

Turunen M T 20 opiskelija Kontiolahti, osasi kiroilun perussanaston jäi vaille viikonlopunvapaata.

TUPA SUURSAARI

Eskelinen P A 23 insinööri Joensuu, Minä ja muut.

Kaikkonen E J "Juju" 18 opiskelija Joensuu, "opp Kaikkonen, onko kambi mukana ?

Puumalainen H A J "Hessu" koneasentaja Iломantsi, hiljainen kitaristi

Malinen V "Ville" 20 postimies Kuhmo, ikuinen valittaja.

Pst-linja

KOULUTTAJA

väepeli Norismaa

Perskules pojat, sääli on sairautta ja pelko verenvähyyttä.

TUPA KITELÄ

Asikainen S M A 20 huonekalupuuseppä Rääkkylä, jos en ole muuta oppinut, niin ainakin "Rynnäkkönortin teon."
Eronen O J T 22 yo Joensuu, ainainen ajattelija, mietti yön ja kysyi aamulla: "Amadeus, mikä se on ?"
Eronen T K I 22 yo Joensuu, veljekset niin erilaiset, kuitenkin niin samanlaiset.

Leinonen K O 22 rakennusmestari Siilinjärvi, meinailija, ei kuitenkaan sukua piispa Leinoselle, mutta silti linjan paras sinko-ampuja.

Pelli T T T 20 merkonomi Suomussalmi, pieni vihreä mies, viiletti maata, mussutti metsää.

Pitkänen S E 23 insinööri Joensuu, itse rauhallisuus, mutta silti aina kerkiää "sörhelö".

Tikka P J 21 merkantti Iisalmi, Iisalamesta iliman aekojaan, huusi unissaan: "Ryhmänjohtajat toimikaa !"

Venäläinen S A T 21 yo Joensuu, vup-mies, tuvan pelimanni.

TUPA TAIPALE

Kähkönen K T 21 merkantti Joensuu, Jokaisen vk- ja iltavapaan käyttänyt erikoismies. Erikoistunut kiertämään tupa- ja aluepalvelua. Hämmäläinen A S 20 koneistaja Värtsilä, voihan nenä, aina tästä tuvasta! Vaati tarkan selvityksen työvuoroista.

Tolvanen P I 22 fil.yo Helsinki, "lehmänhermoinen" tuvan nestorisotilas, joka ei ihastunut asekapistelyyn, vaan harrasti kuorolaulua ja kieliä. "Kyllä tämä on merkillistä..."

Reijonen M A K 21 automaalari Tohmajärvi, pst-linjan suunnittelu-au, jonka mielestä itsestään selvyiksi ei yksinkertaisesti ole olemassa. "Minun teoriani mukaan..."

Kukkonen T A 21 koneasentaja Kontiolahti, tuvan työmyyrä, särmä mies kertakaikkiaan! "No, minä lähen !"

Miettinen R O 20 merkonomi Varkaus, puheessa aina huumori mukana, ottaa asiat sellaisenaan kun ne eteen tulevat. "Asento, ojento, jonossa mars juaratkee!"

Liimatta H T 20 rakennusmies Kuhmo, ei pitänyt pp-marsseista eikä aamupesusta. "Joko taas !"

viesti-linja

KOULUTTAJA

väepeli Heinonen

Sai sulkeisiin särmää. Homma pyörii huu-
tamatta. "Älkää puhuko välineestä, jota
ette hallitse."

TUPA KOLLAA

Aflecht P O "Alfred" 20 opiskelija Varkaus, aina kulta mielessä. odotti käslynjakoa ja kirjettä.

Eskelinen V E "Veksi" 19 opiskelija Sonkajärvi, hätäili jatkuvasti lomista. Ei unohtanut koskaan purukumia, oli ahkera vastaanotolla kävijä.

Hakala RK G "Gunu" 20 merkonomi Kuopio, tuvan suurin. Osoitti liikemiestaitonsa rättilien vaihdossa.

Hotarinen P V J 22 "Ressu" liikkeenharjoittaja Leppävirta, tuvan suunnistaja. "Suunnisti" usein lomille.

Immonen M T "Maukka" 21 laivalevyseppä Kajaani, "enpä pe...le siivoo". Piti huolen muitten siivousvuoroista.

Linnimäki J A "Jore" 20 yo Viekijärvi, no....mitä nyt ??? Olkaa hiljaa minulla koskee hampaaseen.

Pulkkinen O I 20 "Ola" teknikko Varkaus, tasaisen tuntuinen kaveri. Tuvan ainut ukkomies.

Rantama H A "Hanski" 19 opiskelija Leppävirta, tuvan kuopus. Siivilikarkuri. Käytti H₂S:ää.

Ripatti J T "Risto Iivari Patti" 20 sähköasentaja Tohmajärvi. "Lähet sie Joensuuhun ?" Käytti tarkkaan iltalomansa.

APUKOULUTTAJAT

TUPA VIIPURINLAHTI

Hiltunen E S "Tölömy" 20 merkantti Kontiolahti, Viestilinja, "Kuka siellä vielä makuvaa, herätys on huuvettu jo minnuutti sitten."
Hirvonen T J 20 mv-tekniikko Rääkkylä, Krh-linja, "Konamies on kummallinen."

Jouskari P 20 merkonomi Joensuu, Pst-linja, sai tarkistussoiton joka ilta naiseltaan.

Rönkkö E L 20 autonasentaja Sonkajärvi, Kiväärilinja, kova santsari, joka sai miehen kuin miehen pinnan kiristymään.

Saarelainen M 20 kirvesmies Pielisjärvi, Sissilinja, apukouluttaja parhaasta päästä; ei turhia konahdellut, ei höpissyt turhista, mutta homma luisti, sai sympatiat puolelleen jo ensimmäisenä päivänä.

"Perhana pojat, jos pinnaatte, niin....!"

TOIMISTO-AU

Juppi E 20 merkantti Nurmes, uskalsi jo puolikurssin jälkeen sanoa: Ojennus !

KIRJURI

Kekäle H 20 yo-merkonomi Joensuu, "Posti kulki ja Hanski polki."

KOULUN VARASTONHOITAJA

kersantti Martikainen

KOULUN VÄAPELI

väepeli Päivinen

Särmää... !!!

HEI PIKKUVELI

Kun pienenä poikana Parolan nummella katselin Panssaripataljoonan taisteluharjoituksia, ja sainpa joskus olla oikein panssarin kyydissäkin, oli minulle silloin selvää, että minusta tulisi suuri sotapäällikkö - panssarinajaja. Nyt kun olen suorittamassa asevelvollisuuttani KarJP:ssä, minusta voisi tulla vaikkapa panssarintuhooja - sinkomies. Ajatukset sotapäälliköstä ovat haihtuneet.

Nyt täällä 1 komppaniassa Ylämyllyllä on oltu tasan 24 aamua ja jäljellä on vielä 306 aamua, minkä "ilolla" totean. Jos sama vauhti on päällä koko ajan, ei totisesti ole vapaa-ajan ongelmia. Muistat kai, kun kotiväki lähtiessäni virnuili, että nyt isän aikamiespoika lähtee "miestenkouluun". - Voit huomauttaa isäukolle, että kyllä Suomen puolustus on vielä varmoissa käsissä. Miehiä täällä tehdään.

Kotona kuuntelin mielelläni sävelradiota, mutta täällä ehdoton hitti on: Komppania asento - ojennus - ojentaminen törkeän hidasta - taakse pstu - viheltää - räjähti. Kolmiriviin joukkuettain järjesty - ojennus - asento - lepo. Kuka siellä vielä nynnii - lepo on lentävä liike. Kuka uskaltaa pulista rivissä - mikä alokasta naurattaa? Herra alikers. aamujen paljous. - Jaha, vain tiskimiehet uskaltaavat nauraa rivissä.

Sikäli kun vanha ajatelma: Armeija marssii vatsallaan, - pitää paikkansa, niin ainakin 1 komppania marssii vaikka Timbuktuun, sillä hirmuinen on vauhti, millä perunat ja muut sörsselit painuvat ruokalassa alokkaiden vatsaan, ja vielä illalla "sotkussa" kuppi kahvia ja väh. 3 munkkia.

Viime viikolla oli ensimmäiset TST-harjoitukset. Menimme tällöin komppanian päällikön käskystä ja kessumme opasta-

tamana tutustumaan varuskunta-alueemme lähiympäristöön eli aluskasvillisuuteen kasvotuntumalla. Maastosta ehdin tehdä mm seuraavat havainnot: Aluskasvillisuus on täällä rehevää ja puolukka tuntuu viihtyvän täällä erityisen hyvin. Tämä toteamus syntyi, kun 50:n kerran syöksytyäni Maaemon syliin, huomasin jälleen sylkeväni puolukan varpuja lehtiin suustani.

Mitä morsiameeni tulee, se on tietysti alokkaalla Ukko-Pekka m/31. Vaikka se on jo kiertänyt monella miehellä on se yhä luotettava seuralainen. Todella temperamentikas ja tulinen. Vaatii jatkuvaa hoitoa ja huolenpitoa. Suhde on katkeamaton. - Aamulla ensimmäisenä ja illalla viimeisenä aatoksi: Onkohan "morsiämmellani kuumetta". Toivottavasti ei, sillä silloin paloi iltaloma.

Siellä kotona meillä oli aina aamulla kouluun lähtiessämme jompikumpi hakkaamassa WC:n ovea ja huutamassa toista pois, että itsekkin ehtisi käydä aamupesulla. Vaikka täällä on n. 100 miestä, se ongelma on täältä kokonaan eliminoitu: Alle minuutin pitää viimeisenkin miehen ehtiä käydä käännyksessä pesuhuoneen ovella. Ja pesumusiikkina soi taukoamatta: Tupa 12 aamupesulle mars - ja juuri kun on ehtinyt avata pesuhanat kajahtaa käytävästä, pesu päättyy, hanat kiinni, parijonot kuntoon. Meikäpoika on jo oppinut niin särmäksi, ettei pukeutumisenkaan tuota enää hankaluuksia (alle 2min), vaikka alussa tuntui vallitsevan oikea sotatila varusteiden, nappien ja alokkaiden välillä. Pyyheliinoja saatiin 2 kpl, samoin jalkarättejä. Ensisilmäyksellä ei oikein niitä erottanut toisistaan. Mutta nyt erottaa. Hajusta.

Meille on opetettu, että jääkärit ovat etulinjan taistelijoita, armottomia etenijöitä ja tuhojia. Meillä täällä 1 komppaniassa on asiat hyvin - on nääs selustakin turvattu. Sillä vieressä asustaa tykkipatterin jullit, jotka ovat valistaneet meitä alokkaita, että täysin oppinut jääkäri pystyy suojautumaan vaikka puolukan lehden alle. Kunto on jo kohtalainen ja kovenee koko ajan, joten kun on kulunut 304 aamua en ihmettelisi tuota viimeksi mainittuakaan.

Muuten kun seuraavan kerran kirjoitat, ja jos kirjeesi tulee 14 päivän jälkeen, älä missään nimessä kirjoita alokas. Sillä 14 p:nä meillä on sotilasvala, jolloin meistä tulee JÄÄKÄREITÄ. Sen jälkeen me saamme oikeuden jatkaa vanhaa ja kunniakasta jääkäriperinnettä kantamalla nimeä JÄÄKÄRI

Alokas Erkki Wuoma

Komentaja evl U Huuhtanen piti alokkaille tulopuhuttelun 18.10.71 voimistelusalissa. Ja pojat kuuntelivat kuten aikaisemminkin kirkassilmäisinä ja toivottavasti myös palvelusajan loppuun saakka.

Urho Salpio:

1. Kiltatoiminnan periaatteet

Kontiorannassa 1941 muodostetun Jalkaväkirykmentti 9:n jatkosodasta palanneet miehet perustivat keskinäisen yhteydenpidon parantamiseksi ja tukitoiminnan kehittämiseksi 26.11.1963 JR 9 Killan, joka rekisteröitiin 30.1.1968 nimellä JR 9 Kilta ry. Kilta toimii yhdyssiteenä JR 9:ssä ja sille alistetuissa joukoissa jatkosodassa palvelleiden välillä, vaalii rykmentin perinteitä, avustaa ja tukee vaikeuksiin joutuneita ensi sijassa omia jäseniä ja heidän perheitään pitäen kiinteätä yhteyttä rykmentin perustamismaakunnassa toimiviin Karjalan Jääkäripataljoonaan ja sen Kiltaan, Pohjois-Karjalan Patteristoon ja Pohjois-Karjalan Rajavartiostoon. Toiminnassaan Kilta on yhteistyössä eri siviili-, sotaveteraani- ja rintamamiesjärjestöjen, yhteisöjen, kuntien ja seurakuntien kanssa. Kilta ei osallistu poliittiseen toimintaan. Kiltatyössä ovat kaikki jäsenet samanarvoisia sotilas- ja siviiliarvoon katsomatta. Missään portaassa toimiva kiltalainen ei ole saanut palkkiota työstään eikä Kilta ole perinyt pakkolaisia jäsen- ym. maksuja.

2. Killan jäsenoiminta

Killan jäsenoimintamuotoina ovat yhteydenpito jäsenistöön, kokoustilaisuuksien järjestäminen eri paikkakunnilla ja yhteydenpito joukko-osastoihin, etenkin KarJP:hen ja sen Kiltaan sekä Killan tukijoihin. Killan jäsenluettelossa on yli 1500 henkeä, joista noin puolet asuu Pohjois-Karjalassa. Vuoden 1971 laajin yhteistilaisuus oli 30.5 järjestetyt Kalpadiivisioonan juhlat Kuopiossa, johon otti osaa 470 rykmentin miestä. Kilta järjestää vuosittain retkeilyjä eri tukikohteisiin ja varuskuntiin.

Enon Kirja-, Paperi- ja Kemikalio

Kaltimo 76 369 — Uimaharju 77 236

(VARATTU)

Leipomo & Konditoria

K. KAHILA

JOENSUU

Puh. 82 350, 82 351

PANKAKOSKI OY

Tekstiilitukkuliike

JOENSUU

Kilta on pitänyt yhteyttä jäsenistöönsä n. kerran vuodessa ilmestyvän tiedotuslehtensä välityksellä. Kun yhteydenpito on ollut hidasta ja puutteellista, käydään par'aikaa neuvotteluja Killan mukaantulosta ja osallisuudesta Karjalan Jääkäri - Korpisoturi-lehden palstoille. Kun JR 9 on eräs KarJP:n perinnejoukko-osastoista, jonka jäsenet ovat oikeutettuja liittymään KarJP:n Kilta ry:n jäseniksi ja näin jo osittain tehneetkin muodostaen KarJP:n Killan JR 9:n osaston, on yhteistoiminta lehtikysymyksessä perusteltua. KarJP ja sen Kilta ovat aina olleet vanhempien miesten Killan ajatuksissa kuin kotiseutuna ja asevelvollisuusajan varuskuntana, jonka eteenpäinmenoa Kilta on osaltaan tukenut, ja näköpiirissä on JR 9 Killan sulautuminen KarJP:n Kiltaan.

3. Killan tukitoiminta

Kilta tukee puutteessa elävien, lähinnä omien jäsentensä asunto- ym rakennustoimintaa hankkimalla raha- ja tarvikelahjoituksia ja työapua, antaa aseveljille vaate-, jalkine-, ruoka- ym tarvikeapua, erilaista työ- ym apua ja muistaa heitä joulupaketein. Taloudellisesti merkittävimmäksi toiminta-haaraksi on muodostunut aseveljien rakennustoiminnan tukeminen, joka on kiinteänä jatkunut vv 1965-71.

JR 9 Kilta ry:n tukitoiminta rakennustyökohteissa Pohjois-Karjalassa:

Vuosi	Koh- tei- ta kpl	Työ- määrä mtp	Työn arvo mk	Käytetyt rahavarat Killan kir- pidon kaut- ta mk	Muut käy- tetyt ra- havarat mk	Tarvike- lahjoi- tukset mk
1965	1	460	13 800	-	2 580	6 600
1966	1	150	4 500	1 255	-	1 000
1967	12	930	27 900	2 925	2 800	4 200
1968	17	1 280	33 900	5 700	750	9 240
1969	15	632	18 690	7 155	3 418	12 020
1970	11	637	18 260	7 509	620	9 140
1971	11	549	15 480	2 673	4 245	7 010
Yht.	68	4 638	132 530	27 217	14 413	49 210

Tarvikelahjoitusten ja maksettujen laskujen summa on 90.920 mk, työn ja tarvikerahoituksen yhteisarvo on 223.450 mk.

Laskelma ei ole lopullinen töiden ollessa kesken eräässä vuoden 1971 kohteessa. Killan tukikohteet vv 1965-71 ovat olleet Pohjois-Karjalassa lukuunottamatta 2 kohdetta v 1970, joiden toimintatiedot eivät sisälly em lukuihin. Avustettujen omien varojen käyttö ei sisälly yhdistelmään. Avustuskohteista on 12 Killan ulkopuolista rintamamieskohdetta. Kilta ei ole saanut tukitoimintaansa valtion varoja.

Rakennustöiden kokonaismäärä ja arvo:

1971	Koht. kpl	Työm. mtp	Työn arvo mk	1965- 1971	Koht. kpl	Työmäärä mtp	Työn arvo mk
KarJP	6	423	12 690	43	3	335	100 050
P-Kar P	-	-	-	4	4	494	14 820
P-KR	(2)	27	810	3	3	128	3 840
Sot.p	-	-	-	(1)	1	20	600
K:laiset	5	99	1 980	18	18	661	13 220
Yht.	11	549	15 480	68	4	638	132 530

Kokonaistyydytyksistä ovat KarJP:n asevelvolliset tehneet n. 72 %. Killan rakennustoiminta esitetyn laajuusena ei olisi ollut mahdollista ilman joukko-osastojen varusmiesten antamaa työapua. Kilta esittää parhaan kiitoksensa JR 9:n perustamisseudun Kontiorannan, Karjalan Jääkäripataljoonalle, sodanaikaisen tukityöstönsä KTR 2:n perinteiden vaalijalle Pohjois-Karjalan Patteristolle, Pohjois-Karjalan Rajavartiostolle, Sotilaspiirille, näiden kantahenkilökunnalle ja erikoisesti työn tehneille varusmiehille.

4. Killan toiminnan rahoitus

Kilta ei kannata pakollisia jäsenmaksuja. Jäsentoiminnasta aiheutuneet menot on peitetty vapaaehtoisilla 5 mk:n jäsenmaksutuloilla, Killan sisäisissä tilaisuuksissa kerätyillä varoilla, julkaisuilla ja Killan viirien myynnillä.

Tukitoimintaa ovat kiltalaiset auttaneet vapaaehtoisin tukimaksuin. Toiminnan on ratkaissut paitsi työpanosta eri lahjoittajilta saadut runsaat rakennustarvike- ja rahalahjoitukset. Lahjoittajaluettelo esitetään seuraavassa lehdessä.

5. KarJP:lle ja sen jääkäreille

Pataljoonan vuosipäivänä 20.11.71 JR 9 Kilta ry ja eritoten sen Pohjois-Karjalan toimikunta esittää KarJP:lle, sen entisille ja nykyisille jääkäreille, komentajalle ja koko kantahenkilökunnalle sekä KarJP:n Killalle parhaat onnentoivotuksensa ja kiitollisuutensa vv 1965-71 teiltä saamastaan tuesta. Työtänne arvostavat ennen muuta puutteessa elävät avun saaneet kiltalaisemme ja heidän perheensä. Kiitollisen tervehdyksensä Kilta pyytää esittää pois muuttavalle KarJP:n komentajalle evl Unto Huuhtaselle. Tukitarpeemme jatkuu edelleen. Kilta toivoo pataljoonalta ja sen jääkäreiltä tukea toiminnalleen Pohjois-Karjalan hyväksi myös v. 1972.

VARUSMIES!

Ajokorttiasioissa palvellemme teitä asiantuntemuksella. Autokoulumme sijaitsee varuskunnan tienhaarassa.

Käytä vapaa-aikasi hankkimalla ajokortti koulumme kautta.

Tervetuloa!

AUTOHALLI
KONTIOLAHTI

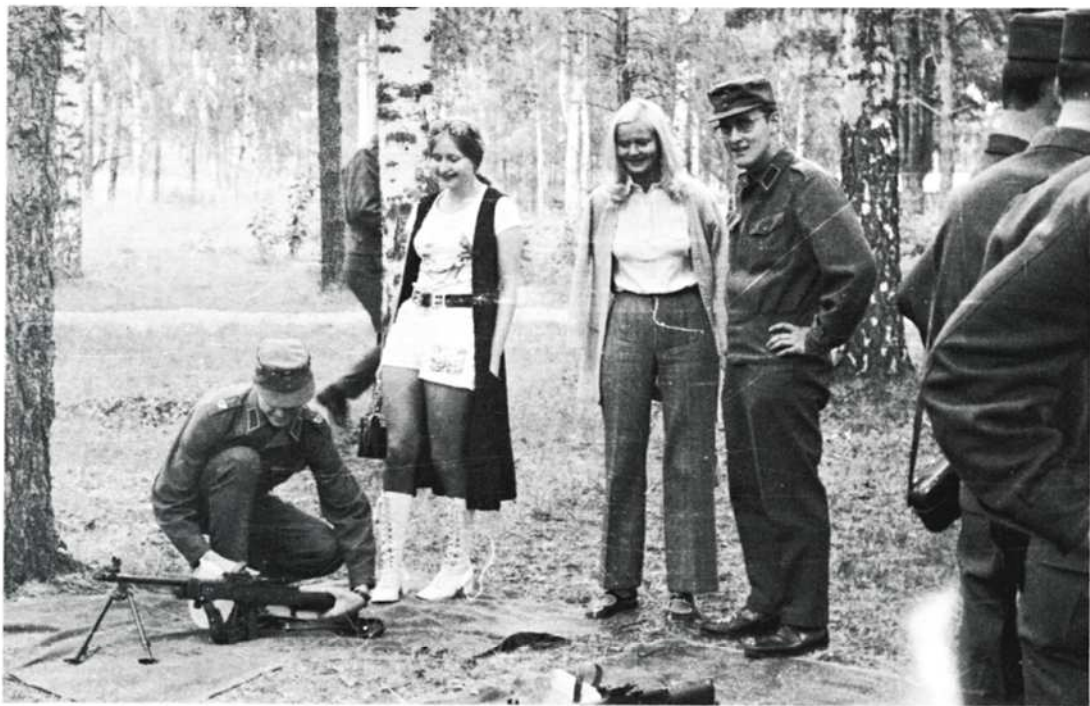
ENSO-GUTZEIT OSAKEYHTIÖ

**PANKAKOSKEN
TEHTAAT**

PATALJOONASSA TAPAHTUI SYKSYLLÄ . . .
OMAISTEN PÄIVÄT 21 - 22.8.71

Omaisia oli yllättävän paljon n. 500. Kuva on avajaistilaisuudesta.

Niin tytöillä kuin pojillakin oli hauskaa.

Vanhemmat tutustumassa vesistökalustoon Höytiäisen tuntumassa.

Otteesta päätellen suuntakehä on kokeneen miehen käsissä.

Pioneereilla oli kiireinen syksy. Milloin rakennettiin siltoja ja milloin niitä hävitettiin.

Naapurimaan sotilaallinen soitto- ja lauluyhtye esiintyi varusmiehille Kontiorannassa 27.10.71.

Joenkulta
KULTASILTA
kuvasilta

Kaikille KIH LAPAREILLE
SAAB-arvonta
+ ilmainen edestakainen
laivamatka RUOTSIIN
Muut KULTAPISTE-
YLLÄTYKSET
lähemmin paikanpäällä
KIH LAPASTE — LAHJAPISTE —
kaupungin KESKIPISTE
Koskikatu 5 Vanhan
Apteekin
vieressä

JOENSUU — LIEKSA — KITEE

JOENSUUN LEIPÄ

Wahlforssinkatu 5—7. Puh. 22 890 — 23 155

**HUOLTOASEMA
K. TOUKONEN**

Rantakatu 21
Joensuu

**HUOLTOASEMA
L. KORHONEN**

Joensuu

LINNAN LOHI Oy

Puh 25 909 — Kalalaitos Jakokoski 73 626

MYYTÄVÄNÄ KIRJOLOHTA

Suosittellemme
jäätelö- ja
kahvi-
baarejamme

JOENS. YMP. OSUUSMEIJERI

HOTELLI-RAVINTOLA

PK

SILTAKATU 8, JOENSUU
PUHELIN 22 821

aina
askeleen
verran
edellä

Tehkää seuramatkat
mukavasti ja joustavasti

HIETALAN LINJA OY

Joensuu Pankakoskentie 4, puh 25 791

KAIKKEA TALOUTEENNE

eduksenne

-kaupasta

DIESELHUOLTO OY

Teollisuuskatu 8, puh. 24 636
AUTOSÄHKÖ JA DIESELLAITTEIDEN
ERIKOISLIIKE

Viihtyisät PIELISHOVI ja SKOTTI-PUB odottavat Teitä

Kauppakatu 32, puh. 23 551

LEHTOSEN LIIKENNE OY JOENSUU

HANKKIJA MAATALOUDEN JA TEKNIIKAN TAVARATALO PUH. 31 521 MYYMÄLÄ 31 545

Pohjois-Karjalan AUTO-OPISTO

JOENSUU MERIMIEHENK. 21 a PUH. 23 359
KURSSIMME ALKAVAT MAANANTAISIN

URHEILULIIKE

Pajarinen

&
KUMPP

JOENSUU PANKKITALO PUH. 23 360

OY WILH. SCHUMAN AB

ATRIA-lenkki, joka päivän lenkki

LIHAKUNTA

TAVARATALO Rotilainen

Joensuu, Siltakatu 10

Joensuun Kirja- ja Paperikauppa Oy

Puhelin 22 365

Yhdyslinnan Kirjakauppa

Puh. 2044

Niinivaaran Kirjakauppa

Puh. 31 635

Maansiirto- ja Soranmyyntiliike

V. LEVYN perill.

Joensuu, puh. 31 209, Tiaisenkatu 34

JOENSUUN VANHA APTEEKKI

K. V. MANNELIN

Koskikatu 5, puh. 23 901

HÄKKISEN SÄHKÖ

Sähkö tarkastuslaitoksen hyväksymä huolto

OSUUSLIIKE OMA-APU

JOENSUU

OVI- JA VANERI OY

TEOLLISUUSKATU 22 JOENSUU
PUH. VAIHDE 24 301

OPPILASKUNNAN KUVASATOA

TILANNE SEIS!

